

ARAŞTIRMA MAKALESİ

Zeynep Baykan¹
Melis Naçar¹
M. Hakan Poyrazoğlu²

¹ Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD, Kayseri, Türkiye

² Erciyes Üniversitesi Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD, Dekan Yardımcısı, Kayseri, Türkiye

Yazışma Adresi:

Zeynep Baykan
Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı 39038 Melikgazi/Kayseri, Türkiye
Tel: +90 505 265 84 07
Email: zbaykan@erciyes.edu.tr, zebaykan@yahoo.com

Geliş Tarihi: 11.09.2017
Kabul Tarihi: 18.03.2018
DOI: 10.18521/kt.337684

Konuralp Tıp Dergisi
e-ISSN1309-3878
konuralptipdergi@duzce.edu.tr
konuralptipdergisi@gmail.com
www.konuralptipdergi.duzce.edu.tr

Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğretim Üyelerinin Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Hakkındaki Düşünceleri

ÖZET

Amaç: Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi (ERÜTF) öğretim üyelerinin fakültemizde verilen eğitim ile ilgili düşüncelerini ortaya koymak ve programın iyileştirilmesine yönelik görüşlerini almaktır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışma Aralık 2013-Şubat 2014 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Veriler anket yöntemi ile toplanmıştır. 299 öğretim üyesinden 95'i (%32) anketi doldurmuştur. Anket formlarında öğretim üyesine ait tanımlayıcı bilgiler (yaş, cinsiyet, medeni durum, çalışılan anabilim dalı), ERÜTF' de verilen eğitimle ilgili görüşleri içeren sorular yer almıştır.

Bulgular: “Öğretim üyelerinin %65.2’si ERÜTF’ de verilen teorik eğitimin içeriğini yeterli bulurken, %31.5’i fazla veya çok fazla bulmakta idi. Verilen pratik eğitim programının içeriğini ise %37.0’ı az/çok az bulurken %59.7’si yeterli bulmakta idi. Öğretim üyelerinin %57.5’si ERÜTF’ ün birincil amacını “nitelikli pratisyen hekim yetiştirmek” olarak belirtmişti. Öğretim üyelerinin %60.0’ı öğrencilerin gerekli bilgi, beceri ve tutumu tamamen kazanmış olarak mezun olduğunu ifade etmişlerdir. Öğretim üyelerinin öğrencilerin yeterliliklerini değerlendirirken çok iyi/iyi olarak belirttikleri ilk üç alan “alana ait bilgi kazanımı”, “alana ait temel klinik becerileri kazanımı” ve “ekip çalışması” olmuştur. Çok kötü/ kötü olarak belirtilen ilk alan ise “bilgilerin entegrasyonu ve eleştirel düşünme”, “bilimsel literatüre ulaşma becerisi” ve “araştırma becerisi” dir. Öğretim üyelerinin ERÜTF’ de mezuniyet öncesi eğitimin kalitesini arttırmak için neler yapılabilir sorusuna verdikleri yanıtların içinde ilk üçü “öğrenci sayısı azaltılmalı”, “Eğitimin öncelikli olduğu vurgulanmalı, hissettirilmeli, yönetim eğitimi birinci sıraya almalı” ve “Pratikler artırılmalı, standardize edilmeli” olmuştur.

Sonuç: Araştırmaya katılan öğretim üyelerinin yaklaşık üçte biri mezuniyet öncesi tıp eğitiminin teorik eğitim içeriğini fazla, pratik eğitimi içeriğini az bulmaktadır. Programla ilgili yapılacak iyileştirmeler bu yönde olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mezuniyet Öncesi, Tıp Eğitimi, Geribildirim.

Erciyes University Medical Faculty Lecturers’ Opinions about Undergraduate Medical Education

ABSTRACT

Objective: The aim is to exhibit the opinions of medical members in Erciyes University Medical Faculty on undergraduate medical education and take their views on improving the program.

Methods: This descriptive study was conducted between December 2013 and February 2014. Data were collected by survey method. Out of 299 faculty members 95 (32%) filled the questionnaire. Questions were about demographic data (age, sex, marital status, and department) and opinions on training.

Results: 65.2% of the faculty members consider that theoretical content is enough whereas 31.5% find it too much. 59.7% find the content of practical training program enough whereas 37.0% find it poor. 57.5% of them state that the first aim of the faculty is to “train qualified general practitioner”. 60.0% stated that the students graduate completely gaining the necessary knowledge, skills and attitudes. The first three areas specified as well/very well about the student’s competence by lecturers were “knowledge gain”, “basic clinical skills” and “teamwork”. The first three areas specified as bad/very bad were “integration and critical thinking”, “access to literature” and “research”. “Reduction of the number of students”, “educational administration should take training to the first place and should emphasize on it” and “increasing and standardization of the practical lessons” were the there answers given by the faculty members on improving the quality of undergraduate medical education.

Conclusion: Approximately one third of the faculty members participated in the study found that theoretical content of the undergraduate medical education is too much and practical training is low. The improvements about the program should be made in this direction.

Keywords: Undergraduate, Medical Education, Feedback.

GİRİŞ

Ülkemizde son yıllarda tıp eğitiminin kalitesinin artırılmasına yönelik çeşitli çalışmalar yapılmaktadır. Bunlardan biri Tıp Eğitimi Programlarını Değerlendirme ve Akreditasyon Derneğinin (TEPDAD) yürüttüğü akreditasyon süreci, diğeri Tıp Dekanları Konseyi'nin çalışmaları ile şekillenen Tıp Eğitimi Ulusal Çekirdek Eğitim Programı-2014'dür. TEPDAD'ın organlarından olan Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu (UTEAK) yaptığı çalışmalar ile birçok tıp fakültesine yol gösterici olmaktadır. UTEAK tıp eğitimi programlarını fakültelerin başvurusu üzerine uluslararası kabul görmüş standartlar ile ulusal gereksinimleri bir arada değerlendirerek hazırladığı standartları kullanarak akredite etmektedir. Ülkemizde 1 Ocak 2018 tarihi itibarı ile 25 üniversitenin tıp eğitimi programı akredite edilmiştir (1). Tıp eğitimi programları hazırlanan dokuz standart üzerinden değerlendirilmektedir (2).

Bu standartlar amaç ve hedefler, eğitim programı, öğrencilerin değerlendirilmesi, öğrenciler, program değerlendirme, öğretim elemanları, eğitsel kaynak ve olanaklar, yönetim ve yürütme, sürekli yenilenme ve gelişimdir. "Program değerlendirme" standardına göre tıp fakültelerinde, eğitim programını ve öğrencilerin gelişimini izleyen, programa ilişkin görüş ve önerilerin tanımlanması ve ele alınmasını sağlayan bir sistem mutlaka olmalıdır. Eğitim programı değerlendirilirken, eğitimle ilgili tüm öğeler üzerinden kesitsel ve/veya sürekli nicel ve/veya nitel yöntemler kullanılarak veri toplanmalı, analiz edilmeli ve yorumlanmalıdır (2). Bu çerçevede eğitim sürecine ve etkinliklerine yönelik eğitici görüşlerinin alınması da program değerlendirme sürecinin önemli bir parçasıdır.

Bu çalışma ERÜTF öğretim üyelerinin fakültede verilen tıp mezuniyet öncesi tıp eğitimi ile düşüncelerini ortaya koymak ve programın iyileştirilmesine yönelik görüşlerini almak amacı ile planlanmıştır.

MATERYAL VE METOD

Tanımlayıcı tipteki bu çalışma Aralık 2013-Şubat 2014 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. ERÜTF'de çalışan tüm öğretim üyeleri araştırma evrenini oluşturmuştur. Veriler anket yöntemi ile toplanmıştır. Anketler kapalı zarf içerisinde öğretim üyelerine Dekanlıkça gönderilmiş ve anketi dolduran öğretim üyeleri tarafından Dekanlığa ulaştırılmıştır. 299 öğretim üyesinden 95'i (%32,0) anketi doldurmuştur. Anket formlarında öğretim üyesine ait tanımlayıcı bilgiler (yaş, cinsiyet, medeni durum, çalışılan anabilim dalı) ve ERÜTF'de verilen eğitimle ilgili görüşlerini içeren sorular yer almıştır. Değerlendirmelerde beşli Likert tipi ölçek kullanılmıştır. Mezuniyet öncesi eğitimin niteliği için değerlendirilirken öğretim üyelerinden 1 (kötü) ile 10 (çok iyi) arasında bir puanlama yapılmaları istenmiştir.

İstatistiksel analizler için veriler SPSS VERS. 15.0 programına girilmiştir. Analizlerde çok fazla/ fazla, çok az/az seçenekleri birleştirilmiştir. Veriler sayı ve yüzdelerle ifade edilmiştir. Kategorik değişkenler arasında farkın değerlendirilmesi için ki kare analizi kullanılmıştır. $p < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

BULGULAR

Anketi dolduran öğretim üyelerinin yaş ortalaması 46.8 ± 9.1 yıldır (min:29- max:65), %14.9'u temel tıp, %50.0'ı dahili tıp ve %35.1'i cerrahi tıp bilimlerinde çalışmaktadır. On beş anabilim dalından katılım olmamıştır. Temel tıp bilimleri öğretim üyelerinin %23.3'ü (14/60), dahili tıp bilimlerinin %32.4'ü (47/45) ve cerrahi tıp bilimlerinin %33.7'si (33/98) anketi cevaplandırmıştır. Katılımcıların sosyodemografik özellikleri Tablo 1' de gösterilmiştir.

Tablo 1. Ankete katılan öğretim üyelerinin sosyodemografik özelliklerinin dağılımı

Sosyodemografik özellikler (n=95)	Sayı	%
Yaş Grupları		
≤ 40 yaş	28	29.5
> 40 yaş	67	70.5
Cinsiyet		
Erkek	76	80.0
Kadın	19	20.0
Medeni durum		
Bekar	8	8.4
Evli	87	91.6
Çalışılan Bilim Dalı (n=94)		
Temel Tıp Bilimleri	14	14.9
Dahili Tıp Bilimleri	47	50.0
Cerrahi Tıp Bilimleri	33	35.1

Öğretim üyelerine ERÜTF'de verilen eğitimin birincil amacı sorulduğunda verilen cevapların dağılımı Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. Araştırmaya katılan öğretim üyelerinin Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi eğitiminin birincil amacı ile ilgili düşünceleri

Birincil Amaç (n=73)	Sayı	%
Nitelikli pratisyen hekim yetiştirmek	42	57.5
Herhangi bir uzmanlık dalında daha ileri düzeyde eğitim alabilmek için gerekli düzeyde mesleki bilgi ve beceriye sahip hekim yetiştirmek	29	39.7
Ülkenin hekim ihtiyacını karşılamak	2	2.8

Temel tıp bilimlerindeki öğretim üyelerinin tümü birincil amacın nitelikli pratisyen hekim

yetiştirmek olduğunu ifade ederken dahili tıp bilimlerindeki öğretim üyelerinin %34,1'i ve cerrahi tıp bilimlerindeki öğretim üyelerinin %48,3'ü "herhangi bir uzmanlık dalında daha ileri düzeyde eğitim alabilmek için gerekli düzeyde mesleki bilgi ve beceriye sahip hekim yetiştirmek" olarak ifade etmiştir (ki kare=8.230 p=0,016).

Öğretim üyelerine fakültede verilen teorik ve pratik eğitim içeriği ile ilgili düşünceleri sorulduğunda verdikleri cevapların dağılımı Tablo 3 ve 4'de gösterilmiştir.

Tablo 3. Araştırmaya katılan öğretim üyelerinin verilen teorik eğitim programının içeriği ile ilgili düşünceleri

Teorik eğitimin içeriği	Sayı	%
Çok fazla	8	8.7
Fazla	21	22.8
Yeterli	60	65.2
Az	3	3.3
Çok az	-	-
TOPLAM	92	100.0

Tablo 4. Araştırmaya katılan öğretim üyelerinin verilen pratik eğitim programının içeriği ile ilgili düşünceleri

Pratik eğitimin içeriği	Sayı	%
Çok fazla	1	1.1
Fazla	2	2.2
Yeterli	55	59.7
Az	32	34.8
Çok az	2	2.2
TOPLAM	92	100.0

Öğretim üyelerinin %65,2'si teorik eğitimin içeriğini, %59,7'si pratik eğitimin içeriğini yeterli bulmaktadır. %31,5'i teorik eğitim içeriğinin fazla/çok fazla olarak değerlendirirken %37,0'ı pratik eğitim içeriğini az/çok az olarak değerlendirmiştir. Temel, dahili ve cerrahi tıp bilimlerinde çalışan öğretim üyelerinin teorik eğitim içeriği ile ilgili düşünceleri arasında fark saptanmamışken (ki kare= 1.478 p>0,05), çalışılan birimle pratik eğitim içeriği hakkındaki düşünceler arasında istatistiksel fark saptanmıştır (ki kare= 13.756, p= 0.008). Temel bilimlerde çalışan öğretim üyelerinin %14,3'ü; dahili tıp bilimlerindeki öğretim üyelerinin %40,4'ü, cerrahi tıp bilimlerindekilerin %43,3'ü pratik eğitim içeriğini az/çok az olarak değerlendirmiştir.

Eğitimde süreci değerlendirirken ara teorik ve pratik sınavların yapılması ile ilgili düşünceleri sorulduğunda öğretim üyelerinin %50'si ara teorik sınavların, %65,9'u pratik sınavların yapılmasının gerektiğini söylemiştir.

Öğretim üyelerine "ERÜTF'den bir öğrenci gerekli bilgi, beceri ve tutum içeriğini kazanmış olarak mezun olabiliyor mu?" diye sorulmuş ve alınan yanıtlar Tablo 5' de gösterilmiştir.

Tablo 5. Araştırmaya katılan öğretim üyelerinin mezun olan bir öğrencinin niteliği ile ilgili düşünceleri

ERÜTF'den bir öğrenci gerekli bilgi, beceri ve tutum içeriğini kazanmış olarak mezun olabiliyor mu? (n=90)	Sayı	%
Evet	54	60.0
Hayır	26	28.9
Kısmen	10	11.1

Öğretim üyelerinin %28,9'u öğrencilerin gerekli bilgi, beceri ve tutumu kazanmadan mezun olduğunu ifade etmişlerdir. Mezun olan öğrencinin yeterlilikleri tek tek sorulduğunda verilen cevaplar Tablo 6'da gösterilmiştir.

Tablo 6. Araştırmaya katılan öğretim üyelerinin ERÜTF mezunu öğrencilerin yeterlilikleri ile ilgili düşünceleri

Yeterlilikler	Çok iyi/ İyi	Orta	Kötü/ Çok kötü
Alana ait bilgi kazanımı (n=92)	54 (%58.7)	38 (n=41.3)	-
Bilgilerin entegrasyonu ve eleştirel düşünme (n=92)	22 (%23.9)	55 (%59.8)	15 (%16.3)
Hastalık süreçlerinin etkin yönetimi (n=86)	31 (%36.0)	47 (%54.7)	8 (%9.3)
Sağlığın korunması ve geliştirmesi (n=88)	36 (%40.9)	50 (%56.8)	2 (%2.3)
Alana ait temel klinik becerileri kazanım (n=88)	39 (%44.3)	47 (%53.4)	2 (%2.3)
Etkin iletişim (n=91)	39 (%42.9)	43 (%47.3)	9 (%9.9)
Ekip çalışması (n=90)	37 (%41.2)	45 (%50.0)	8 (%8.9)
Alan eğitimi dışında etik yetkiler ve sorumluluklar (n=89)	31 (%34.8)	52 (%58.4)	6 (%6.7)
Bilimsel literatüre ulaşma becerisi (n=91)	36 (%39.6)	40 (%44.0)	15 (%16.5)
Araştırma becerisi (n=89)	23 (%25.8)	51 (%57.3)	15 (%16.8)

Öğretim üyelerinin öğrencilerin yeterliliklerini değerlendirirken çok iyi/iyi olarak belirttikleri ilk üç alan "alana ait bilgi kazanımı" (%58.7), "alana ait temel klinik becerileri kazanımı" (44.3) ve "ekip çalışması" (%41.2) olmuştur. Çok kötü/ kötü olarak belirtilen ilk üç alan ise "bilgilerin entegrasyonu ve eleştirel düşünme" (%16.3), "bilimsel literatüre ulaşma becerisi" (%16.5) ve "araştırma becerisi" (%16.8) dir.

Araştırmaya katılan öğretim üyelerinin mezuniyet öncesi eğitim niteliği için verdikleri puanların ortalaması 6.8 ± 1.1 'dir (min:4, max:10) (ortanca=7.0). Öğretim üyelerinin ERÜTF'de mezuniyet öncesi eğitimin kalitesini arttırmak için neler yapılabilir sorusuna verilen yanıtların içinde ilk üç "öğrenci sayısı azaltılmalı", "eğitimin öncelikli olduğu vurgulanmalı, hissettirilmeli, yönetim eğitimi birinci sıraya almalı" ve "pratikler artırılmalı, standardize edilmeli" olmuştur.

TARTIŞMA

Değerlendirme, ister ulusal programları, ister okul müfredatı isterse öğretmenin öğrencileri ile yaptığı bir çalışmanın parçası olsun, eğitim faaliyetlerinin uygulanması ve geliştirilmesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Değerlendirmenin programların etkililiğini belirlemek, hedeflere ulaşıldığını belgelemek, hizmet sunumu hakkında program çalışanlarına bilgi vermek ve program etkinliğini artıran değişiklikler yapılmasını sağlamak gibi pek çok amacı olabilir (3). Güçlü bir program değerlendirme süreci, eğitimcilerin devam eden programı geliştirmelerine izin verirken hesap verebilirliği de desteklemektedir (4).

Program değerlendirme yapılırken durum saptaması yapmak ve kuruma özgü sorunları saptamak önemlidir. Yapılan bu çalışmada da ERÜTF öğretim üyelerinin fakültede verilen tıp eğitimi ile düşüncelerini ve programın iyileştirilmesine yönelik görüşlerini ortaya koymak amaçlanmıştır. Ancak katılım düşük (%32) olmuştur. İlerleyen dönemde öğretim üyelerin daha geniş katılımını sağlayacak yeni çalışmalar planlanmaktadır.

ERÜTF'de eğitim dönem I, II ve III'de sistem temelli entegre, dönem IV, V'te klinik ders ve dönem VI'da staj olarak uygulanmaktadır. Dönem I'de 664, II'de 539, III'de 638, IV'de 463, V'de 457 saat teorik eğitim verilmektedir. Pratik eğitim ders saati ise ilk üç dönemde sırasıyla 124, 206 ve 45'dir. Bu çalışmada öğretim üyelerinin üçte biri (%31.5) teorik eğitim içeriğini fazla/çok fazla olarak değerlendirirken üçte biri (%37.0) pratik eğitim içeriğini az/çok az olarak değerlendirmiştir. Bununla beraber geribildirim veren öğretim üyelerimizin %40.0'ini öğrencilerin gerekli bilgi, beceri ve tutumu tamamen kazanmış olarak mezun olmadıklarını ifade etmektedirler. Bu sonuçlar fakültemizdeki Çekirdek Eğitim Programı-2014 çalışmaları sırasında da göz önünde bulundurulmuş ve eğitim öğretim yılı planlanırken hem teorik hem pratik derslerin saat ve içerikleri de tartışılmıştır. 2017-78 eğitim öğretim yılında teorik ders saati Dönem I'de 613, II'de 539, III'de 616, IV'de 485, V'de 437 saat olmuştur.

Gerçekten bugün birçok tıp fakültesinde uygulanan müfredatın kapsamı çok yoğundur. Tıbbın gelişimiyle bilgiler artmakta öğrenciler aşırı uzmanlaşmanın bilgi yükünün altında ezilmekte, bilgilerin önem sıralarını kavrayamamakta, bu

nedenle de gerektiğinde sentez yapamamaktadırlar. Öğretim üyelerimizin %76'sı da öğrencilerin "bilgi entegrasyonu ve eleştirel düşünme" yeterliklerini orta ve kötü olarak sınıflamaktadır. Dünya Sağlık Örgütü, İngiltere Genel Tıp Konseyi ve Avrupa Tıp Eğitim Birliği tıp eğitimi geliştirmek için birkaç yıl içinde eskiyecek olan teorik "eğitim içeriğini" azaltmayı, öğrencilerin kendi gereksinimlerini belirleyerek öğrenmelerini düzenleyebilecekleri yöntemlerin öğretilmesini önermektedirler. Yine bu çalışmadan öğretim üyelerinin %60'ının öğrencilerin bilimsel literatüre ulaşma becerilerini yeterli görmedikleri anlaşılmaktadır. Müfredat çalışmalarında öğretim üyelerimizin verdikleri bu geribildirimlerin göz önüne alınması programın geliştirilmesi açısından önemlidir.

Türk Tabipleri Birliği 21. yüzyılda tıp eğitiminin Türkiye'de amacını; "iyi tanı koyabilen, iyi tedavi edebilen, iyi iletişim kurabilen, sağlık hizmetlerinin ekip hizmeti olduğunu bilen, koruyucu hekimliği önceleyen, toplum sağlığını koruyabilen, toplumu yönlendirebilen ve sürekli tıp eğitiminin kendi sorumluluğunda olduğunu bilen hekimler yetiştirmek" olarak tanımlamaktadır (5). Ülkemizdeki tıp fakülteleri de kendi misyon ve vizyonları doğrultusunda mezuniyet öncesi tıp eğitimlerinin amacını belirlemektedir (6,7,8). Fakültemizde mezuniyet öncesi tıp eğitiminin amacı "Uluslararası, ulusal ve bölgesel öncelikli sağlık sorunlarını bilen; toplumun ihtiyacı olan sağlık hizmetlerini yürütebilen ve geliştirebilen aynı zamanda tıbbın herhangi bir dalında daha ileri düzeyde eğitim alabilmek için gerekli temel düzeyde mesleki bilgi ve beceriye sahip olan; temel mesleki bilgi ve becerilerini mezuniyet sonrasında geliştirebilen; değişen ve gelişen toplumsal değer yargılarına ve mesleki etik kurallara uyum sağlayarak araştırma ve hizmet üretebilen; iyi iletişim kurabilen, yöneticilik ve liderlik özelliği gösterebilen hekimler yetiştirmek" olarak tanımlamış ve web sitesinden duyurmuştur (9). Öğretim üyelerinin %45.7'si ERÜTF'ün birincil amacını "nitelikli pratisyen hekim yetiştirmek" olarak belirtirken, %31.5'i "herhangi bir uzmanlık dalında daha ileri düzeyde eğitim alabilmek için gerekli mesleki bilgi ve beceriye sahip hekim yetiştirmek" olarak belirtmiştir. Bununla birlikte öğretim üyelerinin %10'u mezunlarımızın "iletişim", %9'u "ekip çalışması", %16.8'i "araştırma becerisi" açısından yetkin olmadığını düşünmektedir. Bu konuların eğitimle ilgili kurullarda mutlaka tartışılması, analizinin yapılması ve gerekli iyileştirmelerin yapılması gerekmektedir. Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yapılan bir çalışmada da "İyi bir tıp eğitimi verdiğinizizi düşünmeniz için mezun olan hekimlerin hangi özellikleri kazanmış olmalarını hedefliyorsunuz?" sorusuna cevap olarak; öğretim üyelerinin 36'sı (%35.3) birinci basamak sağlık hizmeti vermede yeterli ve iyi pratisyen hekim yetiştirmeyi, 18'i (%17.7) Tıpta Uzmanlık

Sınavında (TUS) başarılı olacak hekim yetiştirmeyi hedeflediğini belirtmiştir (10).

Eğitimin önemli bir parçası değerlendirilmez. Ancak sınav yalnızca eğitim dönemi sonunda yapılmamalı, öğrencinin kendini geliştirmesi için onlara yardımcı olabilecek bir araç olarak da düşünülmelidir. Bu tip biçimlendirici değerlendirmeler öğrencinin bilgi ve beceri eksiklerinin belirlenmesi ve sonunda bu eksikliklerin giderilmesine yönelik düzenlemelerin yapılmasında yol gösterici olması açısından önemlidir. Bugün için önerilen, yeterliliklerin sürekli ve objektif biçimde ölçüldüğü yeterliliğe dayalı sınav sistemidir (11) Öğretim üyelerimize

eğitim sürecini değerlendirirken ara teorik ve pratik sınavların yapılması ile ilgili düşünceleri sorulduğunda %50'si ara teorik sınavların, %65.9'u pratik sınavların yapılmasının gerektiğini söylemiştir.

Öğretim üyelerinin programı değerlendirmesi fakültelerin kendilerini değerlendirmeleri ve geliştirmeleri açısından çok değerlidir. Ancak bu çalışmaların süreklilik göstermesi de bir o kadar önemlidir. Sonuç olarak; araştırmaya katılan ERÜTF öğretim üyelerinin yaklaşık üçte biri mezuniyet öncesi tıp eğitiminin teorik eğitim içeriğini fazla, pratik eğitimi içeriğini az bulmaktadır.

KAYNAKLAR

1. TEPDAD. Tarafından Akredite Edilen Programlar Available from: <http://www.uteak.org.tr/akreditasyon> (Erişim Tarihi: 16.03.2015).
2. Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu Özdeğerlendirme Raporu Hazırlama Kılavuzu 2015 Available from: http://www.uteak.org.tr/uploads/belge/ozdegerlendirme_raporu_hazirlama_kilavuzu2015.pdf (Erişim Tarihi: 16.03.2015).
3. Goldie J. AMEE Education Guide no. 29: Evaluating educational programmes, Medical Teacher 2006;, 28:3, 210-224.
4. Frye AW, Hemmer PA. Program evaluation models and related theories: AMEE Guide No. 67. Medical Teacher 2012; 34 (5), e288-e299.
5. Sayek İ, Kılıç B. Türkiye'de Tıp Eğitimi. Türk Tabipler Birliği Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Raporu 2002: s.7-32. Available from: (http://www.ttb.org.tr/MOTE_2002/index.pdf) (Erişim Tarihi: 13.03.2015).
6. Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Mezuniyet Öncesi Eğitim Amaç Öğrenim Hedefleri. Available from: <http://med.gazi.edu.tr/posts/view/title/mezuniyet-oncesi-egitim-amac-ogrenim-hedefleri-22349> (Erişim Tarihi: 16.03.2015).
7. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Amaç ve Program Yeterlilikleri. Available from: <http://www.medicine.ankara.edu.tr/program-yeterlilikleri/> (Erişim Tarihi: 16.03.2015).
8. Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Amaç ve Hedefleri. Available from: <http://tip.akdeniz.edu.tr/misyon-ve-vizyon> (Erişim Tarihi: 16.03.2015).
9. Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrenim amaç ve Hedefleri. Available from: http://tip.erciyes.edu.tr/ogrenim_hedef_amac.asp (Erişim Tarihi: 16.03.2015).
10. Uskun E, Doğan M, Kişioğlu AN, Baylan S, Uzun E, Akkaya VB. Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğretim Üyelerinin Tıp Eğitimi ile ilgili düşünce ve uygulamaları. S.D.Ü. Tıp Fak. Dergisi 2004;11(3):19-24.
11. Solakoğlu Z, Darendeliler F. Daha İyi Bir Tıp Eğitimi için Tartışılan Güncel Görüşler. Yükseköğretim Dergisi 2013; 3(3):165-8.